

handling her i Tinget fandt da Sted den 1. April 1905, Samlingen sluttedes den 3. April, og der var ingen Mulighed for, at Folketinget kunde komme til at behandle Sagen. Det tredie Aar, i Fjor, 1905—06, behandlede man overhovedet ikke Sagen, idet nemlig Ordføreren for Højre — som ikke var det samme ærede Medlem, der i Dag tog Ordet for Ændringsforslagene, og som tidligere var Ordfører for Højre i denne Sag, men et andet æret Medlem, der fungerede under det ærede Medlems Sygdom — tog Ordet for Højre og sagde, at han ikke begreb, hvorledes det kunde falde Regeringen ind at forelægge Sagen i den samme Form som tidligere, at han ansaa det ganske for Tidsspilde overhovedet at beskæftige sig med Sagen, da Højre en Gang havde taget Stilling til den baade med Hensyn til Hovedprincipper og Enkeltheder. Dermed var Højre færdig med Sagen i den Samling og foretog intet mere ved den. Nu tager Højre den op, og hvis man skal forstaa det ærede Medlem (Hage), der er Ordfører for Højre, saaledes som man maatte forstaa det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling, maa man antage, at Højre nu er villigt til Forhandling om denne Sag, villigt til at forlade det Grundlag, som Højre tidligere har behandlet Sagen paa. Dette Grundlag var jo nemlig, at man var fuldkommen mod Sagen og ikke paa noget Punkt vilde give efter. Jeg forstod ogsaa det ærede Medlem, der var Ordfører for Højre, som han udtalte sig ved 1ste Behandling, saaledes, at han var paa Vejen til Canossa. Ganske vist, han værgede sig derimod, han søgte at have et Slagsværd ved Siden af sin Pilgrimsstav, men vi, som hørte ham, vare ikke i Tvivl om, at Canossa var der, hvor han skulde hen. Og hvorfor han skulde derhen, er ikke saa vanskeligt at forstaa. Den foregaaende Dag var der holdt et Delegeretmøde, som uden mindste Tvivl havde stærk Indflydelse paa det ærede Medlem; det ærede Medlem citerede selv ved 1ste Behandling et Manifest fra Højre, hvis jeg ikke husker fejl. Det maa være mig tilladt ganske kort at minde om dette Delegeretmødes Forløb, hvor der var en stærk Stemning tilvejebragt for at behandle dette Forslag paa ganske andre Betingelser end dem, Højre tidligere havde stillet. Det er maa-ske ogsaa muligt, at dette ærede Medlem af Højre havde nogen Anelse om, hvorledes de frikonservative vilde stille sig i denne Sag, og jeg har en Fornemmelse af, at det ærede Medlem ganske gerne ikke

kommer til højre for de frikonservative, hvis det paa nogen Maade kan undgaas. Dermed var det ærede Medlems Stilling given og anderledes, end den tidligere havde været. Det ærede Medlem var nu rede til Forhandling. Men naar det ærede Medlem og Højre overhovedet ere dette, begriber jeg egentlig ikke, hvorfor man stiller et Ændringsforslag som det foreliggende. At det skulde være parlamentarisk Praksis, d. v. s. Rigsdagens Praksis, tror jeg ikke paa. For det er jo ikke den Stilling, Højre indtog i Fjor, som har været Grundlaget for dette Ændringsforslag; tværtimod, det er to Aar, to Samlinger siden, at Højre indtog denne Stilling. Det, der var Højres Stilling i Fjor, var den fuldkomne Afvisning af Sagen. Hvorledes er det saa muligt, at Højre kan springe tilbage og stille Ændringsforslag, hvis disse Ændringsforslag da ikke ere opstillede fuldkommen paa Skrømt? Ja, hvis Ordføreren vil indrømme: dette have vi stillet op, men det betyder ingen Verdens Ting, vi staa ikke ved et eneste Ord deraf, vi ere villige til at gaa fra dem, fordi vi ere nødte dertil —, saa forstaaer jeg meget godt den ærede Ordfører, men saa synes jeg, det var rimeligere at sige det og hen-vise til, at den Stilling, der nu formelt indtages, allerede er to Gange forladt. Den er forladt i Fjor, da Højres ærede Ordfører (Tolderlund) erklærede, at det var Tidsspilde overhovedet at beskæftige sig mere med den foreliggende Sag. Og den er i Virkeligheden ogsaa forladt i Aar, da det ærede Medlem ved 1ste Behandling erklærede, at nu var han rede-bon til Forhandling, selv om han ikke stillede sig paa samme Standpunkt som den ærede Ordfører for de frikonservative, det ærede 2det Medlem for 10de Kræds (Frijs-Frijsenborg). Ogsaa jeg har undret mig over at se dette ærede Medlems Navn under Ændringsforslaget. Det er mærkeligt, fordi dette efter min Mening, som det allerede er blevet udtalt, ganske strider mod, hvad det ærede Medlem sagde ved 1ste Behandling. Det ærede Medlem afgav da en Erklæring, hvis Rækkevidde forekommer mig meget stor. Det ligger naturligvis noget i det ærede Medlems Stilling her i Salen og overhovedet i dansk Politik. Der er i Øjeblikket ikke mægtigere Mand end det ærede Medlem. Regeringsparti, Folketing, Landsting, alle ere i Virkeligheden afhængige af, hvad det ærede Medlem og hans Gruppe, der plejer at følge ham trofast, mene. Det ærede Medlem placerer nemlig Flertallet